

ligger det meget nær for ham at kaste en Kritik over paa Kongen. Det er en af de Hensstillinger, jeg skal gjøre til det Udvalg, som jeg antager bliver nedsat, om det ikke vil tage dette Spørgsmaal under Overveielse og give denne Paragraf en saadan Affattelse, at der ingen Tvivl kan være i saa Henseende, saaledes at det maa staa aldeles klart, at det er under ministerielt Ansvar, at Kongen bestemmer Kongehusets Medlemmers Skat. Maa jeg kun tilføie en Ting endnu. Jeg har søgt Oplysninger hos vore Statsretsklærere om, hvorledes man mulig skulde fortolke dette Sted. Jeg har ikke fundet nogen bestemt Løsning, men har fundet Noget, der peger hen i den Retning. Spørgsmaalet er altsaa, om der ved Kongen her skal forstaaes den personlige Konge i samme Forstand, som naar Grundlovens § 5 siger, at Kongen skal bekjende sig til den evangelisk-lutheriske Lære. I den Henseende er der ingen Tvivl om, at det er ikke nok, at vedkommende ansvarlige Minister bekjender sig til den, naar Kongen ikke gjør det. Jeg tror, at man har en ganske god Prøvesten paa, om det i det enkelte Tilfælde er Kongen personlig eller Kongen med den ansvarlige Minister ved sin Side, naar man spørger: Gjælder det en Handling, en Sag, som kan vente paa sin Afgjørelse, til Kongen kommer hjem, f. Ex. hvis han er i Udlandet, eller til han bliver rask, hvis han er syg, og Dignende, eller gjælder det Noget, som maa gaa sin Gang uebløffelig. Hvis det Sidste er Tilfældet, antager jeg, at det er rigtigt, at det er Kongen med den ansvarlige Minister ved sin Side, og det er aabenbart Tilfældet her. Her kan man ikke vente med at ansætte Statuten. Det maa jeg altsaa anse for en rigtig Fortolkning, at den ansvarlige Minister skal staa ved Siden. — I § 9 omtales, hvad der skal være fritaget for Skat, og der nævnes først Civillisten. Det er et Punkt, der tidligere har været forhandlet her, og jeg skal derfor kun kort opholde mig derved. Jeg skal blandt Andet minde om et Medlem, som dengang var valgt for Bornholms Amts 1ste Valgkreds og nu er Tøimester paa Bornholm, jeg tror ikke, at jeg behøver at betegne ham nærmere. Han var i den Grad en Modstander af denne Bestemmelse, at Civillisten skulde være fritagen, at han erklærede, at han vilde stemme mod Lovforslaget, hvis den ikke blev tagen ud. Jeg nævner dette for at vise, hvor vidt man kan gaa, og hvor moderat jeg er i dette Tilfælde, idet jeg vilde være tilfreds, naar man kun tilføiede, at denne Fritagelse kun gjaldt, saa længe den nuværende Civillistelov er i Kraft. Jeg mener ganske vist, at det ellers ikke er rigtigt at fritage

Civillisten, og jeg tror ogsaa, at Civillisten tidligere har betalt Indkomstskat, saavidt mig bekjendt, blev der under den første Krig svaret en saadan Indkomstskat af Civillisten, jeg tror henved 300,000 Kr., som Frederik den 7de betalte (Ufrydelse). Det ærede Medlem fra Bornholm (Dam) spørger, hvad Tøimesteren nu siger; det vil jeg bede det ærede Medlem spørge ham selv om, naar han engang ser ham paa Bornholm. — Jeg vil dernæst omtale et Punkt i § 14, som for mig er det vanskelige at komme over, og jeg mødes her tildels med det ærede Medlem for Rjøbenhavns 1ste Valgkreds (Kimestad). Det, at ingen Skatteindtægt skal kunne gaa ned under 50 Kr., er blevet betegnet som noget Demokratisk, det er i ethvert Tilfælde ikke demokratisk nok. Jeg vilde ønske, at det ærede Medlem vilde være med til et Endringsforslag om, at dette gif ud, men, vel at mærke, knyttet til et andet Endringsforslag, som skulde være vedtaget forinden, nemlig til § 37's Bestemmelse om, at kommunal Valgret overhovedet skal være betinget af Skatteydelse. Jeg har aldrig rigtig kunnet forstaa, hvorfor den kommunale Valgret nødvendigvis skal være knyttet til Skatteydelse, da det ikke er Tilfældet med den politiske; man skulde dog antage, at den politiske Valgret stod over den kommunale. Hvis det ærede Medlem for Rjøbenhavns 1ste Valgkreds vil være med til at stille et Endringsforslag til § 37 om, at disse Ord falde bort, at Vedkommende skal have svaret Skat efter denne Lov, skal jeg være meget villig til at følge ham paa det andet Punkt, med Hensyn til, at ingen Skatteindtægt kunde tænkes at gaa ned under 50 Kr. Iøvrigt har jeg kun Bemærkninger at gjøre ved rene Ubetydeligheder. Jeg vil saaledes gjøre opmærksom paa, at § 32, der omtaler, i hvilke Tilfælde Skatten bortfalder, næppe er udtømmende; der er vist flere Tilfælde end de her nævnte, som burde opføres. Der staa f. Ex., at Skatten bortfalder, naar den Vedkommende afgaar ved Døden, men den Skattepligtige kan i formueretlig Henseende afgaa ved Døden. F. Ex., naar en Kvinde, som er skattepligtig, gifter sig, og Egtefællerne leve i Formuefællesskab, som det staa omtalt i § 3, afgaar hun formueretlig ved Døden; jeg antager, at hun maatte komme ind under dette Tilfælde. Dette er naturligvis kun Redaktionsændringer, men det var jo for Størstedelen ogsaa Redaktionsændringer, det ærede Medlem for Rjøbenhavns 1ste Valgkreds opholdt sig ved, og jeg anser det i Grunden for en indirekte Anbefaling for Lovforslaget, at han saa længe opholdt sig ved det rent Formelle. Jeg skal ogsaa gjøre